

ENTREPRENEURIAL EDUCATION ATTITUDES AMONG STUDENTS OF UNIVERSITY OF DUBROVNIK

Zorica Krželj-Čolović

University of Dubrovnik, Croatia, zkrzelj@unidu.hr

Ivona Milić Beran

University of Dubrovnik, Croatia, ivona.milic-beran@unidu.hr

Romana Capor Hrošik

University of Dubrovnik, Croatia, romana.capor@unidu.hr

Nives Vidak

University of Dubrovnik, Croatia, nives.vidak@unidu.hr

Abstract: According to Danish Foundation for Entrepreneurship, entrepreneurship education is “Content, methods and activities supporting the creation of knowledge, competencies and experiences that make it possible for students to initiate and participate in entrepreneurial value creating processes”. It is obviously that entrepreneurship is making use of the opportunities and ideas and converting them into something, which has financial, cultural or social value. The formation of new ventures is the primary concern of government in both developed and developing countries. The fundamental reason is that small and business promotes job opportunities than can lead to a tremendous contribution to economic development, economic growth, and community welfare. Since it was reported an important role in providing new enterprises, entrepreneurial education has been attracted much interest among scholars. Entrepreneurship education has become a great matter of discuss in entrepreneurship study as its role in driving students' entrepreneurial intentions. Entrepreneurship education covers an individual's ability to stimulate ideas, creativity, and innovation to manage a project toward entrepreneurship. Entrepreneurial education is one of the most important aspects of the curriculum in the member states of the European Union, while in Croatia it appears in the National Framework Curriculum as a cross-curricular topic. Some of the social and economic factors that contribute to the development of entrepreneurship education are the acceptance that entrepreneurship can be learned, and therefore taught, and that not only "born" entrepreneurs must be successful. The total number of valid surveys reached 110. Data were collected between 20 October and 15 November, 2020. The survey explored students' self-perception of their personality traits, their evaluations of social and environmental factors, along with self-assessment of their entrepreneurial intentions. It is the growing interest in entrepreneurship courses by students that led to the goal of this work: to analyse the entrepreneurial education of current undergraduate and graduate students in three departments of the University of Dubrovnik: Department of Business Economics, Department of Maritime and Department of Electrical Engineering and Computing. The purpose of the research was to examine the opinion of students about entrepreneurship and their predispositions and desires to become entrepreneurs. The research showed that the share of students who intend to be entrepreneurs is 35%. Students rated their own abilities in terms of relatively high skills and knowledge for running a business and 24% of them had such opinion. Results of survey have established that entrepreneurial education is a very weak component. Only 14% of students had participated in entrepreneurship education programme in a school and 17% had participated in activity which was defined as translating ideas into action and developing their own project. Entrepreneurship should be part of the curriculum in high schools - with this statement 65% of the students agree and 76% of them think that entrepreneurship should be part of the curriculum of the faculty. These values show that students are aware of the importance of entrepreneurial education and interested in entrepreneurship education.

Keywords: entrepreneurial education, students' entrepreneurship, Croatia.

STAVOVI STUDENATA SVEUČILIŠTA U DUBROVNIKU O OBRAZOVANJU ZA PODUZETNIŠTVO

Zorica Krželj-Čolović

Sveučilište u Dubrovniku, Hrvatska, zkrzelj@unidu.hr

Ivona Milić Beran

Sveučilište u Dubrovniku, Hrvatska, ivona.milic-beran@unidu.hr

Romana Capor Hrošik

Sveučilište u Dubrovniku, Hrvatska, romana.capor@unidu.hr

Nives Vidak

Sveučilište u Dubrovniku, Hrvatska, nives.vidak@unidu.hr

Sažetak: Prema Danskoj zakladi za poduzetništvo, poduzetničko obrazovanje se definira kao: “Sadržaj, metode i aktivnosti koje podupiru stvaranje znanja, kompetencija i iskustava koji studentima omogućuju pokretanje i sudjelovanje u procesima stvaranja poduzetničke vrijednosti”. Očito je da poduzetništvo koristi prilike i ideje i pretvara ih u financijsku, kulturnu ili društvenu vrijednost. Pokretanje novih poduzetničkih pothvata primarna je briga vlade kako u razvijenim tako i u zemljama u razvoju. Temeljni razlog je u tome što poduzeća promiču prilike za zapošljavanje koje mogu dovesti do ogromnog doprinosa gospodarskom razvoju, gospodarskom rastu i dobrobiti zajednice. Poduzetničko obrazovanje je privuklo veliko zanimanje među znanstvenicima poradi njegove važne uloge u stvaranju novih poduzeća. Poduzetničko je obrazovanje potaklo raspravu o njegovoj ulozi u poticanju poduzetničkih namjera studenata. Poduzetničko obrazovanje potiče sposobnost pojedinca da stvara ideje, da bude kreativan i inovativan. Poduzetničko obrazovanje jedan je od najvažnijih aspekata kurikulumu u državama članicama Europske unije, dok se u Hrvatskoj pojavljuje u Nacionalnom okvirnom kurikulumu kao međupredmetna tema. Neki od društvenih i ekonomskih čimbenika koji pridonose razvoju poduzetničkog obrazovanja su prihvaćanje da se poduzetništvo može naučiti, a samim tim i podučiti, te da ne samo „rođeni“ poduzetnici moraju biti uspješni. Istraživanje je provedeno među 110 studenata Sveučilišta u Dubrovniku u razdoblju od 20. listopada do 15. studenog 2020. Istraživanje je analiziralo samoprocjenu studenata o njihovim osobinama, mišljenju o društvenim i okolišnim čimbenicima, te samoprocjenu svojih poduzetničkih namjera. Cilj je rada: analizirati poduzetničko obrazovanje sadašnjih studenata preddiplomskih i diplomskih studija na tri odjela Sveučilišta u Dubrovniku: Odjelu za poslovnu ekonomiju, Odjelu za pomorstvo i Odjelu za elektrotehniku i računarstvo. Svrha istraživanja je ispitati mišljenje studenata o poduzetništvu te njihove predispozicije i želje da postanu poduzetnici. Istraživanje je pokazalo da 35% studenata namjeravaju biti poduzetnici, 24% studenata je ocijenilo da ima relativno visoke vještine i znanja za vođenje poduzeća. Rezultati istraživanja su pokazali da je poduzetničko obrazovanje vrlo slabo zastupljeno u srednjoškolskom obrazovanju. Samo je 14% studenata sudjelovalo u programu edukacije o poduzetništvu u srednjoj školi, a 17% je sudjelovalo u aktivnostima koje su definirane kao realizacija ideja i razvoj vlastitog projekta. Poduzetništvo bi trebalo biti dio nastavnog plana i programa u srednjim školama, tvrdnja je s kojom se slaže 65% studenata, dok njih 76% smatra da bi poduzetništvo trebalo biti dio nastavnog plana i programa na fakultetima. Rezultati pokazuju da su studenti zainteresirani za poduzetničko obrazovanje i svjesni njegove važnosti.

Ključne riječi: poduzetničko obrazovanje, studentsko poduzetništvo, Hrvatska.

1. UVOD

Poticanje poduzetništva već je dugo u središtu pozornosti onih koji kreiraju gospodarsku politiku razvijenih zemalja Europske unije. Od uspostave EU-a uloženi su veliki napor za daljnji razvoj dinamične poduzetničke kulture i poticanje stvaranja novih poduzeća kao dodatnog izvora održive konkurentnosti (EU Parlament, 2000.). Kako bi poduzetništvo bilo generator gospodarskog rasta, važno je identificirati i razvijati poduzetničke kompetencije potencijalnih poduzetnika (Pačo, 2011.). Fokus je na potencijalnim budućim poduzetnicima unutar studentske populacije bez obzira što studiraju.

Prepoznavanje i razvoj poduzetničkih kompetencija kod djece već na razini osnovnog obrazovanja u potpunosti je u skladu s Europskim okvirom kompetencija (McCallum, 2018.). Sve dok poduzetništvo ne postane dio kurikulumu na svim razinama obrazovanja, ono će ostati nedovoljno prepoznat dio društvenih vrijednosti. Iako se u većini razvijenih zemalja poduzetničko obrazovanje nastoji implementirati na svim razinama obrazovanja, ono je još uvijek najzastupljenije unutar visokog obrazovanja (Kuratko, 2005.).

U Hrvatskoj je poduzetničko obrazovanje najviše zastupljeno na visokoškolskim ustanovama, posebice na ekonomskim fakultetima, od kojih je Ekonomski fakultet u Osijeku najviše pridonio važnosti učenja o poduzetništvu i za poduzetništvo s obzirom na programe koje nude. Ipak, procjenjuje se da više od 50% studenata u Europi još uvijek nema pristup obrazovanju za poduzetništvo (EIDG, 2008.). Ako se uzmu u obzir svi mladi unutar zemalja članica EU koji se nalaze na jednoj od razina obrazovnog procesa, samo 10% njih ima pristup poduzetničkom obrazovanju (Jenner, 2017.). Nedostatak vremena, zbog preopterećenosti studijskih programa, kako za studente tako i za nastavno osoblje, glavni je čimbenik zbog kojeg je poduzetničko obrazovanje u okviru formalnog obrazovanja još uvijek nedovoljno zastupljeno (Erzetič, 2008.). Centar za poduzetničko učenje unutar EU u svoje je ciljeve do 2030. uvrstilo ambiciozan plan prema kojem će najmanje 35% srednjoškolaca i studenata u svim članicama EU imati priliku sudjelovati u nekom od programa edukacije o poduzetništvu (EE-HUB, 2017.).

Kako bi ostvarili postavljene ciljeve, obrazovni sustavi zemalja članica EU nastoje provoditi različite programe edukacije o poduzetništvu potičući inovativna partnerstva između poslovnih sustava i obrazovnih institucija. Postoji nekoliko mogućnosti za provedbu programa edukacije o poduzetništvu kroz predavanja organizirana za studente,

razne edukacije unutar kolegija kroz projektne zadatke i prakticiranje poduzetništva u simuliranom okruženju o tome kako pokrenuti poduzetnički pothvat i kako biti poduzetnik (CEPOR, 2013.). Treba naglasiti da je jedan od najvažnijih problema s kojima se susreću programi poduzetništva na sveučilištima diljem svijeta nedostatak kvalificiranih predavača. Stoga je potrebno educirati predavače na području poduzetničkog obrazovanja.

2. PREGLED LITERATURE

Interes istraživača za poduzetništvo i uzročno-posljedične veze između obrazovanja i poduzetništva, uglavnom je vezan uz razvijene zemlje članice EU i SAD, što obrazovne sustave mnogih drugih zemalja ostavlja izvan tog okvira. Rezultati istraživanja na razini zemalja članica EU pokazuju da se europska sveučilišta sve više suočavaju s izazovom usklađivanja svojih postojećih studijskih programa s potrebama tržišta rada (Flavian & Lozano, 2004.). U tom smislu, poduzetništvo postaje ne samo opcija za odabir posla, već i jedan od važnih preduvjeta za stručno usavršavanje studenata kako bi nakon završetka studija postali ne samo uspješni poduzetnici nego i poželjni poduzetni zaposlenici.

Marques i sur. (2012) navode da je područje poduzetništva jedna od najnovijih paradigmi u području društveno-ekonomskih znanosti koje je posljednjih desetljeća zabilježilo veliki interes kako u znanstvenoj tako i u akademskoj zajednici. Tijekom proteklih desetljeća, utjecaj obrazovanja na poduzetnička postignuća postalo je temom brojnih rasprava (Raffiee & Feng, 2014.). Prema Farashahu (2013) kao rezultat drastičnog povećanja broja poduzetničkih programa, uz interes vlada i sveučilišta za njima, postalo je ključno osmisliti više konceptualnih, i teorijskih razvojnih programa u pogledu poduzetničkog obrazovanja. Drost (2010) također navodi da je vrlo važno da fakultetski nastavnici razumiju mogući učinak tečajeva o poduzetništvu na namjere studenata da se bave poduzetništvom.

Prema Jonesu i Englishu (2004) poduzetničko obrazovanje može se percipirati kao vještina koju pojedinci trebaju razviti, kao i karakteristike koje se moraju kod njih stimulirati kako bi im se omogućilo stvaranje novih i inovativnih ideja. Također dodaje je da se poduzetničko obrazovanje uglavnom koncentrira na stjecanje stručnosti potrebne za komercijalizaciju nove poslovne prilike. Stoga se pojam "poduzetničko obrazovanje" može odnositi na cjelokupni postupak pružanja pojedincima relevantnih koncepata kao i vještina koje će im pomoći u prepoznavanju prilika koje su drugi previdjeli i da steknu uvid i znanje za djelovanje tamo gdje su drugi oklijevali (Keat i sur., 2011.). Garavan i O'Conneide (1994) istaknuli su neke od najčešćih ciljeva poduzetničkog obrazovanja. Prema njihovom mišljenju, prvi cilj poduzetničkog obrazovanja je stjecanje znanja relevantnog za područje poduzetništva. Drugi cilj je naučiti relevantne vještine, kao što su tehnike, analiziranje poslovnih situacija i sintetiziranje akcijskih planova, dok je posljednji cilj potaknuti poduzetničku namjeru, talent i vještine.

Autori koji su se posebno usmjerili na poduzetništvo otkrili su da su mnoga prijašnja istraživanja bila posvećena istraživanju povezanosti poduzetničkog obrazovanja i izbora karijere. Prijašnjim istraživačkim radovima dokazano je da postoji veza između poduzetničkog obrazovanja i sklonosti studenta da postanu poduzetnici (Fayolle i sur., 2006.). Dosadašnje studije pokazale su da poduzetničko obrazovanje ima ključnu ulogu u njegovanju poduzetničkog duha među studentima, pri čemu je utvrđeno da je poduzetničko obrazovanje u snažnoj korelaciji s poduzetničkom namjerom jer su studenti koji su diplomirali smjer poduzetništvo otkrili veliku sklonost da postanu poduzetnici. (Pihie & Bageri, 2011). Kako navodi Nađová Krošlákova (2020.), obrazovanje mladih također je važno za održavanje kontinuiteta, primjerice u obiteljskom poslovanju..

3. METODOLOGIJA I REZULTATI ISTRAŽIVANJA

Istraživanje je provedeno među 110 studenata na Odjelu za ekonomiju i poslovnu ekonomiju, Odjelu za pomorstvo i Odjelu za elektrotehniku i računarstvo, Sveučilišta u Dubrovniku u razdoblju od 20. listopada do 15. studenog 2020. Dobna struktura ispitanika je između 18 i 30 godina, pri čemu je 55,5% muških studenata, a 44,5% ženskih. Ukupno 67,3% studenata je na preddiplomskoj razini, a 32,7% na diplomskoj razini. Sudjelovanje u anketama bilo je dobrovoljno i anonimno. Studentima su podijeljeni upitnici u predavaonama prije nastave.

Istraživanje je analiziralo samoprocjenu studenata o njihovim osobinama, mišljenju o društvenim i okolišnim čimbenicima, te samoprocjenu svojih poduzetničkih namjera. Studenti su dodatno upućeni da navedu konkretne demografske podatke.

Sve stavke mjerene su korištenjem Likertove skale od 5 točaka i dihotomnih nominalnih ljestvica. Izloženost poduzetničkom obrazovanju procijenjena je dihotomnom nominalnom skalom s 2 stavke (1 = Da i 2 = Ne). Potreba za poduzetničkim obrazovanjem također je mjerena Likert skalom od 3 stavke (npr. „zainteresiran sam za poduzetničku obuku kao dio svog sveučilišnog obrazovanja“).

U Tablici 1. prikazana je struktura ispitanika prema promatranim sociodemografskim karakteristikama.

Tablica 1. Demografska obilježja ispitanika

Varijable	Frekvencija	%
Spol		
Žensko	49	44,5
Muško	61	55,5
Godine		
20 ili manje	30	27,3
21 – 23	53	48,2
24 – 26	15	13,6
27 ili više	12	10,9
Razina studija		
prediplomski	74	67,3
diplomski	36	32,7
Odjel		
Ekonomija	10	9,1
Poslovna ekonomija	40	36,4
Financijski menadžment	15	13,6
Pomorstvo	30	27,3
Primjenjeno računarstvo	15	13,6
Zanimanje majke		
Zaposlena	57	51,8
Poduzetnica	14	12,7
Nezaposlena	32	29,1
Umirovljenica	7	6,4
Zanimanje oca		
Zaposlen	49	44,5
Poduzetnik	47	42,7
Nezaposlen	7	6,4
Umirovljenik	11	10
Poslovno iskustvo		
Ne	39	35,5
Da	71	64,5

Izvor: obrada autora

Istraživanje je analiziralo percepcije i mišljenja o poduzetništvu i poduzetnicima među studentima Sveučilišta u Dubrovniku, njihove predispozicije za poduzetništvo i želju za poduzetništvom. Ispitanici su svoje slaganje ili nedostatak istakli nizom izjava o poduzetništvu:

Tablica 2. Stavovi ispitanika o statusu poduzetnika

Stavovi	Mean	St.dev
Poduzetnici:		
- Stvaraju radna mjesta.	3,88	1,12
- Kreiraju nove proizvode i usluge za dobrobit svih.	3,52	0,97
- Iskorištavaju rad drugih.	4,11	1,32
- Misli samo o vlastitoj zaradi.	4,05	0,93
- Sposobni su započeti vlastiti posao.	3,02	1,32

Izvor: obrada autora

Rezultati su pokazali da se 67% studenata slaže da „poduzetnici stvaraju radna mjesta” i „kreiraju nove proizvode i usluge za dobrobit svih nas” (ukupno 53% se slaže). Prema istraživanju GEM-a, nešto više od 60% odraslih ima pozitivan stav prema poduzetnicima u Hrvatskoj u 2019. Mjerenjem percepcije statusa poduzetnika u društvu, moguće je vidjeti da se postotak ispitanika koji smatraju da uspješni poduzetnici imaju visok status u društvu povećao s 43% u 2018. na 46,45% u 2019. godini.

S druge strane, većina studenata pokazuje negativnu percepciju prema poduzetnicima, te se slažu s tvrdnjom da „iskorištavaju rad drugih” (87% se u potpunosti slaže) i „misli samo na svoju zaradu” (81% se u potpunosti slaže). Stavovi o statusu poduzetnika u društvu upozoravaju na nedostatak društvenih vrijednosti koje pridonose stvaranju poduzetničke kulture.

GEM istraživanje prati percepciju kvalitete poduzetničkog obrazovanja na osnovnoj, srednjoj i visokoj razini obrazovanja, ocjenama na skali od 1 do 9, pri čemu ocjena 9 označava najvišu kvalitetu obrazovanja za poduzetništvo. U 2019. godini kvaliteta obrazovanja za poduzetništvo na osnovnoj i srednjoj razini u Hrvatskoj ocijenjena je s 2,22, što je pad u odnosu na prethodnu godinu i ukazuje da je ova komponenta poduzetničkog sustava

još uvijek nisko ocijenjena. Kvaliteta obrazovanja na visokoj razini također je niže ocijenjena u odnosu na prethodnu godinu, s ocjenom 3,34, što je tek neznatno bolje u odnosu na osnovnu i srednju razinu. (CEPOR; 2020.). Poduzetničke namjere u GEM istraživanju definiraju osobe u dobi od 18 do 64 godine koje namjeravaju pokrenuti poslovnu aktivnost u sljedeće tri godine, a pritom trenutno nisu uključeni u provedbu jedne. U Hrvatskoj je u 2019. godini udio ljudi koji su odabrali aspekte poduzetništva spremni za vlastitu poslovnu aktivnost iznosio 20,6%. Istraživanje je pokazalo da je udio studenata koji namjeravaju biti poduzetnici 35%. Ispitanici su ocjenjivali vlastite sposobnosti u smislu relativno visokih vještina i znanja za vođenje poduzeća i definirani su kao poduzetničke vještine i znanja. Udio ispitanika u Hrvatskoj s takvim mišljenjem iznosio je 60% u 2017. i 71% u 2019. godini, dok je udio studenata s takvim mišljenjem na Sveučilištu u Dubrovniku bio 24%. Rezultati istraživanja pokazali su da je poduzetničko obrazovanje vrlo slaba komponenta. Studenti su upitani jesu li sudjelovali u programu ili aktivnosti u srednjoj školi vezanoj uz poduzetništvo. Samo 14% njih sudjelovalo je u programu edukacije o poduzetništvu u školi, a 17% je sudjelovalo u aktivnostima koje su definirane kao realizacija ideja i razvoj vlastitog projekta. Poduzetništvo bi trebalo biti dio nastavnog plana i programa u srednjim školama, tvrdnja je s kojom se slaže 65% studenata, dok njih 76% smatra da bi poduzetništvo trebalo biti dio nastavnog plana i programa na fakultetima. Rezultati pokazuju da su studenti zainteresirani za poduzetničko obrazovanje i svjesni njegove važnosti.

5. ZAKLJUČAK

U Hrvatskoj se poduzetničko obrazovanje u Nacionalnom okvirnom kurikulumu pojavljuje kao međupredmetna tema, dok je u zemljama članicama Europske unije jedan od najvažnijih aspekata kurikuluma. Pokazuje se da se u najrazvijenijim zemljama poduzetničko obrazovanje nastoji provoditi na svim razinama obrazovanja i još uvijek je najzastupljenije unutar visokog obrazovanja.

Ova informacija bila je povod za provođenje ankete među studentima Sveučilišta u Dubrovniku. Stoga se rezultati prvo moraju promatrati kroz GEM istraživanje u Hrvatskoj 2019. u kojem je kvaliteta poduzetničkog obrazovanja u osnovnoj i srednjoj školi ocijenjena s 2,22.

Većina studenata Sveučilišta u Dubrovniku pokazala je negativnu percepciju poduzetnika. To je rezultat nedovoljne informiranosti o pozitivnim primjerima poduzetnika u Hrvatskoj. Uz nedostatak pozitivnih informacija, veliki je problem i imidž u medijima koji ističu pretežito negativne primjere poduzetnika.

Rezultati ovog istraživanja pokazali su da se 67% studenata slaže s tvrdnjom da poduzetnici otvaraju nova radna mjesta i stvaraju nove proizvode i usluge za dobrobit svih nas.

S tvrdnjom "Poduzetništvo treba biti dio nastavnog plana i programa u srednjim školama" slaže se 65% studenata, a 76% njih smatra da bi poduzetništvo trebalo biti dio nastavnog plana i programa na fakultetima.

U istraživanju su sudjelovali studenti s različitih odjela: Odjela za ekonomiju i poslovnu ekonomiju, Pomorskog odjela i Odjela za elektrotehniku i računarstvo. Istraživanje je pokazalo da su potencijalni budući poduzetnici u studentskoj populaciji bez obzira na to što studiraju.

Za zaključiti je da je važno što prije početi identificirati i razvijati poduzetničke kompetencije potencijalnih poduzetnika. Fokus je na ovim potencijalnim budućim poduzetnicima koji su u studentskoj populaciji bez obzira što studiraju.

ZAHVALA

Zahvaljujemo se studentima Sveučilišta u Dubrovniku s Odjela za ekonomiju i poslovnu ekonomiju, Pomorskog odjela i Odjela za elektrotehniku i računarstvo što su svojim sudjelovanjem u istraživanju doprinijeli zaključcima koji su doneseni provođenjem ovog istraživanja, a koje je ujedno i dio projekta Poduzetničko obrazovanje kod djece financiranog od strane Sveučilišta u Dubrovniku.

LITERATURA

- CEPOR, Centar za politiku razvoja malih i srednjih poduzeća i poduzetništva(2013).downloadedhttp://cepor.hr/Poduzetnicko_obrazovanje_policy%20brief_CEPOR_final.pdf
- CEPOR (2020). downloaded <https://www.cepor.hr/>
- Drost, E.A. (2010). Entrepreneurial intentions of business students in Finland: implications for education, *Advanced Management*, 3(7), 28-35.
- EE-HUB, C. F. (2017). downloaded <http://switchoneurope.org/first-ever-europeansummit-entrepreneurship-education/>
- EIDG, (2008). Survey of entrepreneurship in higher education, European Commission. downloaded http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/files/support_measures/training_education/highedsurvey_en_pdf

- Erzetič, B. H. (2008). Means of Knowledge Acquisition of Entrepreneurs, *Managing Global Transitions*, 6(2), downloaded http://www.fm-kp.si/zalozba/issn/1581-6311/6_157-175.pdf
- EU Parliament. (2000). Conclusions of Lisbon European Council. downloaded http://www.europarl.europa.eu/summits/lisl_en.htm
- Farashah, A.D. (2013). The process of impact of entrepreneurship education and training on entrepreneurship perception and intention: Study of educational system of Iran, *Education + Training*, 55(8/9), 865-885.
- Fayolle, A., Gailly, B. & Lassas-Clerc, N. (2006). Assessing the impact of entrepreneurship education programmes: a new methodology, *Journal of European Industrial Training*, 30(9), 701 - 720.
- Flavian, C. & Lozano, F. J. (2004). Market orientation in public, *International Review on Public and Non Profit Marketing*, 1(2), 9-28.
- Garavan, T.N. & O'Cinneide, B. (1994). Entrepreneurship Education and Training Programmes: A Review and Evaluation–Part 1, *Journal of European Industrial Training*, 18(8), 3 - 12.
- GEM (2017). downloaded <https://www.gemconsortium.org/report/gem-2017-2018-global-report>
- GEM (2019). downloaded <https://www.gemconsortium.org/report/gem-2019-2020-global-report>
- Jenner, C. (2017). First ever European Summit for entrepreneurship education, Brussels: European Network for Entrepreneurship Education consortium. downloaded <http://switchoneurope.org/first-ever-european-summitentrepreneurship-education/>
- Jones, C. & English, J. (2004). A contemporary approach to entrepreneurship education, *Education + Training*, 6(8/9), 416-423.
- Keat, O.Y., Selvarajah, C. & Meyer, D. (2011). Inclination towards entrepreneurship among university students: An empirical study of Malaysian university students, *International Journal of Business and Social Science*, 2(4), 206-220.
- Kuratko, D. (2005). The emergence of entrepreneurship education development, trends and challenges, *Journal of Business Venturing*, 15, 411-432.
- Marques, C.S., Ferreira, J.J., Gomes, D.N. & Rodrigues, R.G. (2012). Entrepreneurship education: How psychological, demographic and behavioural factors predict the entrepreneurial intention, *Education + Training*, 54(8/9), 657-672.
- McCallum, W. M. (2018). *EntreComp into Action: get inspired, make it happen*, Luxembourg: Publications Office of the European Union. 10.2760/574864, JRC109128
- Nadžová Krošláková, M. (2020). Rodinné podnikanie ako významná zložka ekonomických aktivít v hospodárstve Slovenska. Zlín: Radim Bačuvčík – VeRBuM
- Paço, A. F. (2011). Behavieours and entrepreneural intention: Empirical findings about secondary students, *Journal of International Entrepreneurship*. downloaded <http://dx.doi.org/10.1007/s10843-010-0071-9>
- Pihie, Z. L. & Bagheri, A. (2011). Malay Secondary School Students Entrepreneurial Attitude Orientation and Entrepreneurial Self-efficacy: A Descriptive Study, *Journal of Applied Sciences*, 11(2), 316 - 322.
- Raffiee, J. & Feng, J. (2014). Should I Quit My Day Job? A Hybrid Path to Entrepreneurship, *Academy of Management Journal*, 57(4), 936-963.